

Otwarto: wtorek, 5 marca 2024, 14:05

Wymagane do: czwartek, 21 marca 2024, 20:05

Biblioteki w systemie Unix

Biblioteki są kluczowymi składnikami każdego systemu operacyjnego, a ich zrozumienie jest niezbędne dla skutecznego tworzenia i zarządzania aplikacjami. W ramach tego ćwiczenia przyjrzymy się trzem głównym typom bibliotek: statycznym, współdzielonym i dynamicznym.

Biblioteki statyczne są skompilowanymi plikami binarnymi, które są dołączane do programów podczas kompilacji. Są one integralną częścią aplikacji i wszystkie funkcje zawarte w bibliotece statycznej są kopiowane do pliku wykonywalnego programu. W przeciwieństwie do tego biblioteki współdzielone są ładowane do pamięci podczas uruchamiania programu i mogą być współużytkowane przez wiele aplikacji. Natomiast biblioteki dynamiczne są podobne do bibliotek współdzielonych, ale są ładowane do pamięci podczas uruchamiania programu i mogą być ładowane i usuwane dynamicznie w trakcie działania aplikacji.

Aby zademonstrować tworzenie i korzystanie z bibliotek zaimplementujemy biblioteke pomagającą w badaniu problemu Collatza.

Problem Collatza

Problem Collatza (Collatz Conjecture), znana również jako problem 3n+1, to jedno z najbardziej znanych nierozwiązanych problemów w matematyce. Zakłada, że startując od dowolnej dodatniej liczby całkowitej, można ją zredukować do 1, wykonując iteracyjne kroki na podstawie następujących reguł: jeśli liczba jest parzysta, podziel ją przez 2; jeśli jest nieparzysta, pomnóż przez 3 i dodaj 1. Mimo prostoty zasady, problem pozostaje nierozwiązany dla dowolnej liczby startowej, choć jest uznawany za prawdziwy ze względu na obserwacje empiryczne dla wielu początkowych wartości.

Zadanie

1. Stwórz bibliotekę w języku C wystawiającą klientom następujące dwie funkcje:

1. int collatz_conjecture(int input) - funkcja realizująca regułę Collatza postaci:

$$f(n) = \left\{ egin{aligned} n/2 & ext{if } n \equiv 0 \pmod 2, \ 3n+1 & ext{if } n \equiv 1 \pmod 2. \end{aligned}
ight.$$

Funkcja ta przyjmuje jedną liczbę typu całkowitego. Jeżeli jest ona parzysta, podziel ją przez 2 i zwróć wynik. Jeżeli jest nieparzysta, pomnóż ją przez 3 i dodaj 1, a następnie zwróć wynik.

- 2. int test_collatz_convergence(int input, int max_iter) funkcja sprawdzająca po ilu wywołaniach collatz_conjecture zbiega się do 1. Powinna ona wywoływać regułę Collatza najpierw na liczbie wejściowej a później na wyniku otrzymanym z reguły. W celu ochrony przed zbyt długim zapętlaniem się funkcji drugi parametr stanowi górną granicę liczby iteracji. W przypadku gdy funkcja wykona maksymalną ilość iteracji i nie znajdzie wyniku 1, wtedy zwróć -1.
- 2. W pliku makefile utwórz dwa wpisy: do kompilacji statycznej biblioteki i do kompilacji współdzielonej.
- 3. Napisz klienta korzystającego z kodu biblioteki, klient powinien sprawdzać kilka liczb, wykorzystując test_collatz_convergence, tj. po ilu iteracjach wynik zbiegnie się do 1 i wypisać liczbę iteracji na standardowe wyjście. Klient powinien korzystać z biblioteki na 3 sposoby:
 - 1. Jako biblioteka statyczna
 - 2. Jako biblioteka współdzielona (linkowana dynamicznie)
 - 3. Jako biblioteka ładowana dynamicznie
 Dla każdego z wariantów utwórz odpowiedni wpis w Makefile. Do realizacji biblioteki dynamicznej użyj definicji stałej (-D) i dyrektywy preprocesora, aby zmodyfikować sposób działania klienta.
- 4. Wyświetl zawartość plików binarnych wszystkich wariantów klienta przy pomocy programu *objdump*, znajdź miejsca wywołania funkcji test collatz convergence omów różnice w kodzie binarnym. Dla większej jasności kodu kompiluj bez optymalizacji -00.